

[Arentoft]

Og når jeg bruger udtrykket novicer, vil jeg tillade mig at henlede opmærksomheden på det, energiministeren kom ind på, at der har ikke været nogen diskussion om politik på de møder, ministeren har haft med olie-sheikerne. Det lyder fuldstændig fantastisk, at man overhovedet ikke skulle have diskuteret noget som helst andet, end om vi kunne købe 2 mill. t eller 3 mill. t olie, og hvad den skulle koste pr. tønde. Jeg nægter simpelt hen at tro på, hr. minister, at man ikke har drøftet noget som helst andet, specielt når man er på besøg i et område, som vel i øjeblikket må betragtes som en af krudttønderne i denne verden.

Ministeren sagde, at det hele går, fordi verden ser sådan ud, og ministeren brugte næsten hvert andet minut udtrykket forsyningssikkerheden. Ja men det er jo netop på den måde, man efterhånden kan voldføre en befolkning. Man siger, at det hele gælder forsyningssikkerheden. Tænk, hvis I skal sidde og fryse til næste vinter! Det er en situation, som folk kan forstå, og den vil de nødvendigvis udsættes for.

Men jeg vil gerne bore lidt mere i det politiske. Vi har hørt – det har stået i aviserne, og så er det sikkert rigtigt – at Saudi-Arabien har sagt, at for de lande, som viser denne, set fra saudi-arabisk side, kontroversielle film, vil man lukke for olien med det samme. Herhjemme er der mulighed for, at den bliver vist i biograferne, fordi der er en mand, der har set, at han her kan tjene nogle penge. Hvad så, hvis man lukker af? Så får vi jo ikke de 3 mill. t, der er indgået aftale om. Hvor vil man så hente dem? Tidligere, da det brændte på, fik man hjælp fra de store selskaber. Tror man, at man får den samme hjælp nu, når man næsten sparker dem bagi? Derfor mener jeg, der bør lægges meget mere vægt på disse ting. Som jeg sagde i mit første indlæg, som ministeren med sin vanlige arrogance selvfølgelig overhovedet ikke gad kommentere: hvis vi bliver tvunget til at tage specielle holdninger i Mellemøstenspørgsmål, f. eks. over for Israel, er vi ude i en særdeles alvorlig situation, og jeg vil i alt fald hellere, at vi undværer olien derudefra end ændrer vores Mellemøstpolitik.

Det vil jeg meget gerne have at ministeren direkte foranlediget nedværdiger sig til at give et svar på. Det er ikke noget, som det ellers ligger til ministeren at gøre.

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Preben Steen Nielsen vil jeg da gerne sige, at i og for sig var jeg rørt over, at han sagde, at jeg havde brugt stærke vendinger, for jeg må betragte det som et enormt skred i den holdning, folk har til mig, og den opfattelse, de har af mig. Hvis det, jeg sagde i dag, kunne betragtes som stærke vendinger – og normalt plejer man jo at afveje, hvem det er, der siger det – er jeg jo virkelig blevet placeret i den blide gruppe, og det er da en rar indgang til Kristi himmelfartsdag. Så vil jeg i øvrigt også sige, at det, at jeg er arrogant – og det tror jeg såmænd gerne nogen opfatter mig som – gør det jo ikke nødvendigvis bedre, at ministeren også er det, altså det, at jeg har en fejl, gør det jo ikke bedre, at ministeren eventuelt har den samme fejl.

I øvrigt vil jeg sige, at vi sådan set har kørt ret blidt omkring det, at vi ikke synes, vi fik tilstrækkelige informationer, og nu har hr. Dyremose jo også redegjort for, at der har været nogen diskussion om det i udvalget. Jeg lod egentlig derfor hele spørgsmålet om udvalgets diskussion ligge. Jeg sagde bare, at den måde, den ene milliard statsgaranti var gennemført på, den måde, det var tromlet igennem i finansudvalget på, faktisk gjorde, at man havde et ret lavt informationsniveau, og det synes jeg ikke var rimeligt. Hvis det så oven i købet blev kombineret med en vis form for arrogance, så kunne det jo godt være, at ministeren skaffede sig nogle vanskeligheder, som ikke var nødvendige, og det var i og for sig det, der var kernen i det, jeg sagde.

Jeg vil godt til energiministeren, som et par gange har brugt udtrykket: tag aftalerne eller lad olien ligge, sige, at det jo netop er det, vi diskuterer. Vi diskuterer jo netop, om vi skal tage aftalerne eller lade olien ligge. Derfor er det i og for sig ikke rigtig nogen argumentation i sig selv. Dette er udgangspunktet for, at vi overhovedet her er nogle stykker samlet til denne debat. Jeg har også sagt, at det radikale venstre naturligvis er villig til at se på realiteterne og ikke bare formaliteterne i alt dette, og at spørgsmålet om politiske bindinger selvfølgelig er ganske vanskeligt at vurdere, fordi de politiske bindinger dels kan komme ind i de statslige olieaftaler, dels så sandelig kan komme ind på anden vis. Derfor vil der være tale om nogle afvejninger, og man må nok afvente det kon-